

En termins studier vid University of Ballarat, Victoria, Australien, vt11

Efter cirka ett halvårs planerande och skickande av papper både inom- och utomlands så blev det äntligen dags att ge sig av. Allt var packat och under kontroll...trodde jag i alla fall. Men det är väl det som är en del av charmen med att ge sig iväg på nya äventyr!?

Jag startade min resa mot University of Ballarat i Australien i god tid innan terminsstart. Mitt mål var att hinna med två veckors semester och äventyr först i Borneo, Malaysia. Jag njöt av varenda stund i detta fantastiska land, fyllt av djur och natur som inte går att finna någon annanstans i världen! När det så började lida mot sitt slut och det var dags att bege sig mot flygplatsen upplevde jag en av de första riktiga kulturkrockarna under mitt halvår iväg från Sverige. De som hade sålt bussbiljetten (nattbuss) till mig mot flygplatsen, hade bedyrat att vi skulle vara där i gott om tid innan mitt flyg skulle lyfta mot Kuala Lumpur! Så blev inte fallet.... Tjugo minuter innan planet skulle lyfta stod jag där med andan i halsen vid incheckningsdisken, för att förgäves försöka fråga om det inte fanns "NÅGON" liten chans att jag kunde komma med planet. Det gjorde det ju förstås inte! Men Borneo visade sig återigen från sin bästa sida, när människorna på flygbolaget såg till att fixa mig en ny biljett till Kuala Lumpur och sedan vidare därifrån till Melbourne, Australien. Underbart!

De ändrade planerna innebar att jag landade i Melbourne, Australien en hel dag för sent. De representanter från University of Ballarat som skulle ha mött mig på flygplatsen var med andra ord inte där den dagen jag kom. Helt och hållet mitt eget fel så klart! Så det var bara att försöka lista ut hur jag skulle kunna ta mig till Ballarat och vidare till skolan, på egen hand. Det var inga problem och bussresan från stationen i Ballarat och upp till universitetet bjöd t.o.m. busschauffören på!

Väl framme på University of Ballarat så handlade det om att räkna ut vart jag skulle ta vägen. Efter att ha frågat några olika människor hamnade jag till sist rätt, hos en kvinna som ursprungligen var från Skottland men som kommit hit och studerat för flera år sedan och sedan blivit kvar. Där ser man hur det kan gå! Hihhi... Hon hjälpte mig sedan till rätta så att jag fick skriva in mig och bli placerad i mitt rum på campus. Äntligen var jag framme!!

De första två veckorna handlade mest om att komma på plats och lära sig hitta på campus med mera. Det märktes att universitetet i Ballarat var vana vid att ta emot utländska studenter! De var väldigt trevliga, hjälpsamma och förstående! Det var en hel massa informations" föreläsningar", välkomstmiddagar, inskrivningar och inplacering av oss utländska studenter dessa första två veckorna. Men det var proffsigt och väl skött! Jag kände mig verkligen välkommen och visste i och med all information vad som fanns på universitetet och vart jag skulle vända mig om jag hade hemlängtan, tyckte något var svårt eller om jag behövde hjälp. Jag kände mig helt

enkelt trygg i att veta att det alltid fanns någon att vända sig till om det skulle vara något.

Så började studierna! Det var med en massa blandade känslor jag gick till min första "skoldag" på University of Ballarat "UB". Det var spännande, nervöst, roligt och förväntansfullt, allt på en och samma gång. Det visade sig att jag var den enda utländska studenten som skulle läsa just de kurserna som jag skulle läsa vid Lärarprogrammet vid universitetet. Detta var nytt för mig! Men vad spännande det skulle bli. Nu skulle jag verkligen få chansen att ta del av en australiensisk kultur och hur undervisning till inhemska studenter går till. Även om det kändes lite nervöst till en början att vara den enda utländska studenten på mina kurser, så är jag idag väldigt glad och tacksam för detta.

Studietiden rullade på och i början var det väldigt tufft. Jag har alltid tyckt att jag har bra engelskkunskaper, men det var en helt ny utmaning att prata, tänka och skriva engelska 24-timmar om dygnet! Men jag höll ut då vi redan från början blivit väl informerade av skolan om att det tar cirka sex veckor och därefter vänder det! "Kämpa på i uppförsbacken och ge inte upp!! Så ska ni se att det vänder sen!" hade de sagt till oss. Att det skulle stämma nästan precis exakt på mig hade jag inte räknat med. Men så var det! Efter cirka sex veckor så vände det för mig. Jag började tänka på engelska och behövde inte längre fundera ut vad jag skulle säga eller översätta det i huvudet innan jag öppnade munnen och sa det. Nej, nu öppnade jag helt enkelt munnen och ut strömmade det jag ville säga...på engelska direkt! Det var riktigt häftigt! Nu vet jag vad det innebär att tala flytande engelska!

För att få ut mesta möjliga av min studietid i Australien och lite för att försöka dämpa den stundvisa hemlängtan, gav jag mig in på allt möjligt som fanns att hitta på genom och på UB. Utöver den tid jag lade på att studera sjöng jag i deras alldeles nystartade kör, gick flera gånger i veckan på gymmet på universitetet, åkte med på "AFL"-matcher (Australian Football League), gick på "International day", åkte med till Ballarat zoo och deltog i diverse andra jippon som skolan arrangerade. Detta var verkligen ett bra sätt att få träffa både de utländska studenterna som de Australiensiska studenterna som gick på skolan.

Skolan tog väldigt mycket tid och jag lade stort fokus på mina studier. Det var liksom framför allt därför som jag var här. Sen var det inte speciellt betungande eftersom de kurser jag valt att läsa verkligen var jättebra! Innehållet i kurserna var väldigt intressant, lärarna var superbra och jag kände verkligen att jag kunde ta med mig mycket utav dessa kunskaper hem för att använda i mitt kommande yrke som lärare i Sverige. All den tid och slit jag lade ner på att studera; läsa böckerna, skriva uppsatser, göra muntliga presentationer, aktivt delta i seminarierna och att vara aktiv på lektionerna gav också resultat. När kurserna var slut för mig på UB hade jag lyckats få högsta betyg i alla de fyra kurserna som jag läst under min tid där. Då ska även noteras att de har en fyrgradig betygsskala i Victoria, Australien. Mina toppbetyg från UB är något som jag både då och idag är väldigt stolt över!

Men självklart så fanns det stunder ifrån pluggandet då jag mest umgicks med en tjej som kommer från just Ballarat i Australien, Tessa. Vi träffades på första dagen i skolan och byggde upp en väldigt nära vänskap under min studietid på UB. Tessa kom att bli en väldigt nära vän till mig som jag kommer att ha kvar resten av livet hoppas jag! Vi har fortfarande kontakt trots de många tusentals milen vi bor från varandra. Utöver Tessa umgicks jag även en hel del med ett gäng utbytesstudenter från Europa och USA. En finländare, två holländare, två fransoser och fyra amerikanare. Vi hade väldigt mycket roligt ihop och åkte bland annat på kortare utflykter ihop för att utforska delstaten som vi hamnat i.

Under mitt halvår som utbytesstudent på University of Ballarat i delstaten Victoria i Australien, hade jag många roliga, glada, spännande och lärorika stunder. Men det fanns även dagar när hemlängtan var stor och skolan kändes tung. Men med facit i hand så var denna termins studier utomlands värt allt slit och alla jobbiga dagar, för jag känner att jag fick så himla mycket med mig därifrån! Jag lärde mig otroligt mycket under min termin vid UB, både i de kurser jag läste men också rent kulturmässigt av människorna jag lärde känna under min studietid där. För att inte nämna hur mycket jag växt som person, vilken inblick jag har fått i hur det är att leva i en annan kultur än ens egen och därmed en ännu djupare förståelse för hur människor i andra kulturer resonerar, tänker och lever. Superspännande! Helt enkelt: Jag har fått med mig ny kunskap för livet!